

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI)

z dnia ..... 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego

wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej

Na podstawie art. 136b ust. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz.U. Nr 118, poz. 1015 i Nr 175, poz. 1441 oraz z 2003 r. Nr 220, poz. 2188) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

"5) jednostka organizacyjna Straży Granicznej - Komenda Główna Straży Granicznej, oddział Straży Granicznej, ośrodek szkolenia Straży Granicznej, jednostka organizacyjna Komendy Głównej Straży Granicznej, kontyngent Straży Granicznej wydzielony do realizacji zadań poza granicami państwa.";

2) w § 3 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się nowy pkt 4a w brzmieniu:

"4a) dowódca kontyngentu Straży Granicznej wydzielonego do realizacji zadań poza granicami państwa, zwany dalej "dowódcą kontyngentu",",

b) uchyla się pkt 5;

3) w § 7:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

3) kierownik jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej kary: upomnienia, nagany, surowej nagany, nagany z

ostrzeżeniem, ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby na zajmowanym stanowisku oraz ostrzeżenia o niepełnej przydatności do służby,"

b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

4) dowódca kontyngentu kary: upomnienia, nagany, surowej nagany, nagany z ostrzeżeniem.";

4) w § 12:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

2) okoliczności popełnionego czynu, za który funkcjonariusz ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną, nie budzą wątpliwości, a następstwa ujemne dla służby są znikome albo przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych uzna za wystarczające przeprowadzenie rozmowy dyscyplinującej,"

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

"6. Rozmowę dyscyplinującą, o której mowa w ust. 2 pkt 2, przeprowadza przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych albo pisemnie upoważniony przez niego funkcjonariusz w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza, z którym prowadzona jest rozmowa, lub zajmujący co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe.";

5) w § 19 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. W razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach postanowienia, od którego przysługuje zażalenie, termin do złożenia zażalenia liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej.";

6) po § 21 dodaje się § 21a w brzmieniu:

"§ 21a. Jeżeli przeciwko obwinionemu prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych może, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego.";

7) w § 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

"4. Odmowa obwinionego zapoznania się z aktami postępowania lub złożenia podpisu stwierdzającego tę okoliczność nie wstrzymuje postępowania. Prowadzący postępowanie dokonuje wzmianki o odmowie w aktach postępowania. Dwukrotne nieusprawiedliwione niestawienie się obwinionego na czynność zapoznania z aktami postępowania jest równoznaczne z odmową zapoznania się z tymi aktami.";

8) po § 24 dodaje się § 24a w brzmieniu:

"§ 24a. W przypadku przywrócenia do służby funkcjonariusza, wobec którego prowadzone w dacie jego zwolnienia ze służby postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone na podstawie § 24 ust. 1 pkt 5, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego, o ile nie nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej za czyn będący przedmiotem tego postępowania.";

9) w § 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Obwiniony może wnieść na piśmie odwołanie od orzeczenia dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych do organów, o których mowa w art. 136b ust. 3 i ust. 4 ustawy. Przepis § 19 ust. 2 stosuje się odpowiednio.";

10) w § 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Egzemplarz orzeczenia dyscyplinarnego włącza się do akt osobowych funkcjonariusza, a jeżeli w danej sprawie prowadzone było postępowanie dyscyplinarne, również do akt tego postępowania. Orzeczenie, o którym mowa w § 25 ust. 1 pkt 3, przechowuje się w aktach osobowych funkcjonariusza przez okres 5 miesięcy od dnia jego uprawomocnienia się.";

11) w § 36 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

"2. Rozmowy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, przeprowadza przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych albo pisemnie upoważniony przez niego funkcjonariusz w stopniu nie niższym od stopnia posiadanego przez funkcjonariusza, z którym prowadzona jest rozmowa lub, zajmujący co najmniej równorzędne z tym funkcjonariuszem stanowisko służbowe.";

12) w § 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Decyzję o zatarcu kary dyscyplinarnej w przypadku, o którym mowa w art. 137a ust. 3 ustawy, wydaje Komendant Główny Straży Granicznej lub przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych w miejscu stałego pełnienia służby przez funkcjonariusza.";

13) w § 39:

1) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

"3a. W przypadku likwidacji stanowiska służbowego przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie, właściwym w sprawie wznowienia postępowania jest przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych posiadający władzę dyscyplinarną obejmującą swoim zakresem zadania realizowane wcześniej przez przełożonego, który wydał orzeczenie dyscyplinarne kończące postępowanie.

3b. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sprawach o wznowienie postępowania w sposób wskazany w ust. 3 i 3a, sprawa wznowienia postępowania należy do właściwości Komendanta Głównego Straży Granicznej.";

2) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta ośrodka szkolenia Straży Granicznej, kierownika jednostki organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej oraz dowódcę kontyngentu przysługuje zażalenie do Komendanta Głównego Straży Granicznej,".

§ 2.

1. Początek biegu terminu do wniesienia zażalenia albo odwołania od postanowienia albo orzeczenia dyscyplinarnego, które zostało doręczone obwinionemu lub jego obrońcy przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ustala się według przepisów dotychczasowych.
2. Przepis § 22 ust. 4 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem dotyczy nieusprawiedliwionego niestawienia się obwinionego na czynność zapoznania się z aktami postępowania dyscyplinarnego po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister

Spraw Wewnętrznych i Administracji

1) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 220, poz. 1897).

UZASADNIENIE

Przepis art. 136b ust. 6 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997)

upoważnił ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia trybu przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej, przesłanek wymierzania kar, ich wykonywania, trybu odwoływania się od kar, a także właściwość przełożonych w sprawach dyscyplinarnych, przypadki, w których postępowania dyscyplinarnego nie wszczyna się, czas trwania postępowania dyscyplinarnego, prawa obwinionego, podstawy zawieszenia postępowania oraz okoliczności jego wznowienia, rodzaje wydanych orzeczeń, a także dokumenty wymagane w tych sprawach. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonując powyższe upoważnienie ustawowe wydał rozporządzenie z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz. U. Nr 118, poz. 1015 i Nr 175, poz. 1441 oraz z 2003 r. Nr 220, poz. 2188), zwane dalej "rozporządzeniem".

Podstawowym celem przedłożonego projektu jest dostosowanie przepisów rozporządzenia do zmian wprowadzanych do przepisów dyscyplinarnych Straży Granicznej ustawą z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 757), w konsekwencji których w art. 136b w ust. 1 ustawy o Straży Granicznej:

- 1) nadano nowe brzmienie pkt 1 - skutkiem czego z kręgu przełożonych uprawnionych do wymierzania kar dyscyplinarnych wyłączony został Komendant Granicznej Placówki Kontrolnej Warszawa - Okęcie;
- 2) dodano pkt 1a rozszerzający krąg podmiotów uprawnionych do wymierzania kar dyscyplinarnych o dowódcę kontyngentu Straży Granicznej wydzielonego do realizacji zadań poza granicami państwa.

Powyższe implikuje konieczność wprowadzenia zmian zawartych w § 1 w pkt 1 - 3 projektu.

, w projekcie proponuje się:

1. Nadanie nowego brzmienia § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia (§ 1 pkt 4 lit. a projektu). Zgodnie z art. 134 ustawy o Straży Granicznej funkcjonariusz SG ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za popełnione przestępstwa i wykroczenia - niezależnie od odpowiedzialności karnej. Ustawodawca przyjął, że odpowiedzialność ponoszona przez funkcjonariuszy za popełnione wykroczenia, jest niezależna od ponoszonej za ten sam czyn odpowiedzialności dyscyplinarnej, uznając tym samym, że bliskość odpowiedzialności ponoszonej przez funkcjonariuszy w obu wskazanych zakresach, nie oznacza ich tożsamości. Dotychczas przepis § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia stanowi, że postępowania dyscyplinarnego można nie wszczynać, jeżeli okoliczności popełnionego czynu nie budzą wątpliwości, a naruszenie dyscypliny służbowej jest znikome albo przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych uzna za wystarczające przeprowadzenie rozmowy dyscyplinarnej. Powołany przepis, z uwagi na posłużenie się w nim określeniem "naruszenie dyscypliny służbowej", ogranicza możliwość jego stosowania do czynów wyczerpujących znamiona naruszenia dyscypliny służbowej, a zatem nie odnosił się do wszystkich czynów rodzących odpowiedzialność dyscyplinarną, w tym np. wykroczeń drogowych, za które funkcjonariusz został ukarany mandatem karnym. Niemniej jednak, uwzględniając fakt, iż zdarzają się przypadki popełnienia przez funkcjonariuszy czynów rodzących odpowiedzialność dyscyplinarną, które nie są naruszeniem dyscypliny służbowej w rozumieniu art. 135 ust. 2 ustawy o Straży Granicznej i jednocześnie mają znikome bądź żadne przełożenie na wykonywanie przez tychże funkcjonariuszy obowiązków służbowych, jak również nie wpływają na wizerunek i dobre imię służby, proponuje się wprowadzenie możliwości rozszerzenia istniejącej dotychczas instytucji nie wszczynania postępowania dyscyplinarnego na wszystkie czyny podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej, a nie tylko naruszenia dyscypliny służbowej sensu stricto.
2. Dodanie do § 12 rozporządzenia nowego ust. 6 precyzującego, kto przeprowadza rozmowę dyscyplinującą, o której mowa w § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia (§ 1 pkt 4 lit. b projektu). Dotychczas rozporządzenie nie określa w sposób bezpośredni podmiotów, które przeprowadzają wzmiankowaną rozmowę dyscyplinującą. Uprawnienie do przeprowadzenia przedmiotowej rozmowy niewątpliwie leży w imperium przełożonego właściwego do uznania, że w danej sprawie wystarczającym środkiem dyscyplinującym jest przeprowadzenie wzmiankowanej rozmowy. Jednak istniejące uregulowanie nie daje jednoznacznej odpowiedzi czy przełożony ten może upoważnić inną osobę do dokonania omawianej czynności. Uwzględniając strukturę organizacyjną Straży Granicznej i lokalizację terenowych jednostek organizacyjnych Straży Granicznej, w której służbę pełnią funkcjonariusze podlegli jednemu przełożonemu właściwemu w sprawach dyscyplinarnych (dla przykładu Komendant Morskiego Oddziału Straży Granicznej jest przełożonym właściwym w sprawach dyscyplinarnych dla funkcjonariuszy pełniących służbę między innymi w placówkach SG w Świnoujściu, Międzyzdrojach, Kołobrzegu, Ustce, Rewalu, Elblągu i Krynicy Morskiej) zasadnym jest umożliwienie przeprowadzania przedmiotowych rozmów nie tylko przez przełożonych posiadających władzę dyscyplinarną, ale również przez funkcjonariuszy działających z upoważnienia tych przełożonych.
3. Wprowadzenie przepisów stanowiących, że w razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach postanowień,

od których przysługuje zażalenie oraz orzeczeń dyscyplinarnych, termin złożenia odpowiednio zażalenia albo odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej (§ 1 pkt 5 i 9 projektu). Rozwiązanie to jest wzorowane na konstrukcji obowiązującej na gruncie przepisów dyscyplinarnych Policji (art. 135f ust. 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.) i ma na celu wprowadzenie czytelnych zasad liczenia biegu terminów przy wnoszeniu środków zaskarżenia w toku postępowania dyscyplinarnego. Jak wykazuje dotychczasowa praktyka, odpowiednie stosowanie w tym zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego wielokrotnie skutkowało przewlekłością procedury dyscyplinarnej i w konsekwencji uniemożliwiało merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy dyscyplinarnej - z uwagi na upływ narzuconych przez prawodawcę terminów przedawnienia karalności dyscyplinarnej.

4. Dodanie do rozporządzenia nowego § 21a, w myśl którego w przypadku gdy przeciwko obwinionemu prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych postępowaniem, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych będzie mógł, w drodze postanowienia, wyłączyć ten czyn do odrębnego postępowania dyscyplinarnego (§ 1 pkt 6 projektu). Zmiana ta umożliwi szybsze i skuteczniejsze procedowanie spraw dyscyplinarnych.
5. Nadanie nowego brzmienia ust. 4 w § 22 rozporządzenia uwzględniającego zasadę, iż dwukrotne nieusprawiedliwione niestawienie się obwinionego na czynność zapoznania z aktami postępowania dyscyplinarnego jest równoznaczne z odmową zapoznania się z tymi aktami, a tym samym takie zachowanie nie skutkuje wstrzymaniem postępowania (§ 1 pkt 7 projektu). W dotychczasowym brzmieniu rozporządzenia brak jest jednoznacznej reguły postępowania w sytuacji gdy obwiniony nie stawia się na wzmiankowaną czynność, co skutecznie może sparaliżować bieg postępowania.
6. Wprowadzenie do rozporządzenia nowego § 24a stanowiącego, że w przypadku przywrócenia do służby funkcjonariusza, wobec którego prowadzone w dacie jego zwolnienia ze służby postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone na podstawie § 24 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia, przełożony właściwy w sprawach dyscyplinarnych wydaje postanowienie o uchyleniu postanowienia o umorzeniu tego postępowania dyscyplinarnego, o ile nie nastąpiło przedawnienie wymierzenia kary dyscyplinarnej za czyn będący przedmiotem tego postępowania (§ 1 pkt 8 projektu). W obecnym brzmieniu rozporządzenia brak jest przepisów regulujących poruszoną kwestię, co rodzi istotne wątpliwości w zakresie procedowania spraw dyscyplinarnych w przedstawionych okolicznościach.
7. Nadanie nowego brzmienia ust. 1 w § 37 rozporządzenia (§ 1 pkt 12 projektu). Przedmiotowa zmiana ma na celu jednoznaczne dookreślenie podmiotów uprawnionych do wydania decyzji o zatarcu kary dyscyplinarnej. Obecne brzmienie zmienianego przepisu budzi wątpliwości interpretacyjne w przypadkach, gdy kara dyscyplinarna wymierzona została przez innego przełożonego właściwego w sprawach dyscyplinarnych niż przełożony właściwy w miejscu stałego pełnienia służby przez ukaranego funkcjonariusza.
8. Dodanie do § 39 rozporządzenia ust. 3a i 3b w celu doprecyzowania zasad ustalania właściwości podmiotów w sprawach o wznowienie postępowania dyscyplinarnego (§ 1 pkt 13 projektu).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Rozporządzenie obejmuje swoim działaniem wyłącznie funkcjonariuszy Straży Granicznej.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków dla budżetu państwa i budżetów samorządu terytorialnego, jak również nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na

funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia był opiniowany przez Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy Straży Granicznej, który zgłosił uwagi postulujące:

1. Odstąpienie od wprowadzania do § 19 ust. 2 mówiącego, że w razie doręczenia obwinionemu i obrońcy w różnych terminach postanowień, od których przysługuje zażalenie oraz orzeczeń dyscyplinarnych, termin złożenia odpowiednio zażalenia albo odwołania liczy się od dnia doręczenia, które nastąpiło wcześniej. W ocenie Związku Zawodowego proponowany przepis ogranicza prawo do obrony funkcjonariusza w toczącym się w stosunku do niego postępowaniu, a nadto przekroczenie "terminów instrukcyjnych nie wywołuje skutków prawnych i dlatego w tym przypadku należy zastosować się do rozwiązań w KPA". Jak już wskazano wyżej proponowany przepis wzorowany jest na konstrukcji obowiązującej na gruncie przepisów dyscyplinarnych Policji, a tym samym rozwiązaniu już istniejącym w obowiązującym systemie prawnym. W tym kontekście nie jest uzasadnione twierdzenie, że przedmiotowy przepis, wprowadzający czytelne zasady liczenia biegu terminów przy wnoszeniu środków zaskarżenia w toku postępowania dyscyplinarnego, narusza w jakikolwiek sposób prawo funkcjonariusza do obrony. Nadto nie można zgodzić się ze stwierdzeniem Strony Związkowej wskazującym, iż terminy do których odnosi się proponowany ust. 2 § 19, mają charakter instrukcyjny.
2. Odstąpienie od wprowadzenia do procedury dyscyplinarnej instytucji umożliwiającej wyłączenie części prowadzonego już postępowania dyscyplinarnego do odrębnego postępowania w przypadku gdy przeciwko obwinionemu prowadzone już postępowanie dyscyplinarne obejmujące zarzuty popełnienia dwóch lub więcej czynów, a zebrane na danym etapie postępowania dowody dają podstawy do uznania obwinionego winnym popełnienia jednego z zarzuconych czynów, bez względu na wyjaśnienie wszystkich okoliczności dotyczących pozostałych czynów objętych pierwotnym postępowaniem. W ocenie Związku Zawodowego taka regulacja stwarza "niebezpieczeństwo wydalenia funkcjonariusza ze służby przed wydaniem prawomocnego wyroku sądu". Odnosząc się do uwag Strony Związkowej należy podnieść, że istotą postępowania dyscyplinarnego jest wszechstronne ustalenie przyczyn i okoliczności konkretnych czynów rodzących odpowiedzialność dyscyplinarną oraz rozstrzygnięcie co do winy i kary za te czyny. Jak wykazuje praktyka zdarzają się sprawy, w których funkcjonariuszowi postawiono więcej niż jeden zarzut. Wprowadzenie możliwości wyłączania zarzutów do odrębnych postępowań w żadnym stopniu nie naruszy zasady obiektywności rozpatrywania spraw dyscyplinarnych jak też nie spowoduje wyłączenia kontroli sądów administracyjnych nad rozstrzygnięciami podjętymi w przedmiotowej materii. W znacznym natomiast stopniu przyczyni się do nieuchronności poniesienia odpowiedzialności dyscyplinarnej w przypadku popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną. W wielu bowiem sprawach, brak możliwości wydzielenia określonych czynów do odrębnych postępowań skutkowało koniecznością umorzenia postępowania w tym zakresie w związku z przedawnieniem karalności danego czynu.
3. Przedłużenie terminu składania przez obwinionego odwołania od orzeczenia dyscyplinarnego z 7 do 14 dni. Siedmiodniowy termin do wniesienia odwołania od orzeczenia dyscyplinarnego występuje w procedurze dyscyplinarnej funkcjonariuszy Straży Granicznej od 1992 r., tj. od czasu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 kwietnia 1992 r. w sprawie udzielania wyróżnień oraz postępowania dyscyplinarnego w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej (Dz.U. Nr 37, poz. 161 i z 1994 r. Nr 39, poz. 146). Jak wykazują zebrane przez prawie 14 lat doświadczenia w tym zakresie wzmiankowany termin w sposób pełny zabezpiecza prawo funkcjonariusza do czasu niezbędnego dla wyczerpującego przygotowania i złożenia środka zaskarżenia, nie powodując jednocześnie nadmiernego przedłużenia czasu trwania postępowania.
4. Wskazanie, że wprowadzenie do rozporządzenia przepisu § 24a doprowadzi do kontynuowania postępowania, które zostało umorzone na podstawie § 24 ust. 1 rozporządzenia. Wbrew opinii Strony Związkowej wprowadzenie do rozporządzenia nowego § 24a jest w pełni uzasadnione. Przepis ten ma bowiem zlikwidować istniejącą obecnie lukę prawną umożliwiającą uniknięcie odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszom, wobec których postępowanie dyscyplinarne zostało umorzone w związku z ich zwolnieniem ze służby, w sytuacji gdy następnie zostali, przed upływem przedawnienia karalności za dany czyn, przywróceniu do służby.
5. Powołanie instytucji rzecznika dyscyplinarnego oraz komisji dyscyplinarnej, co byłoby "gwarantem zasady równości stron w postępowaniu dyscyplinarnym oraz zachowałoby zasadę bezstronności." Ewentualne wprowadzenie w Straży Granicznej wzmiankowanych instytucji należy do materii ustawowej, a tym samym wykracza poza zakres przedmiotowy rozporządzenia.

Niemniej jednak wymaga zwrócenia uwagi, że w chwili obecnej rozstrzygnięcia podejmowane w sprawach dyscyplinarnych funkcjonariuszy Straży Granicznej podlegają kontroli dwuinstancyjnych sądów administracyjnych, co stanowi gwarancję zarówno legalności wydawanych w tym zakresie rozstrzygnięć, jak też właściwie zabezpiecza prawa obwinionych funkcjonariuszy w toku postępowania.